

maā existens.

Ex quo apparet, qd in casu quōvis, soly variatur
23 decem, qtenus loco decem de quōvis fig, daretur decem
Dei, de nulla pducenda fra in maā d. huius existentiā.
Adverte, item, qd 1° decem, lit, trahatur ad maā, sine fra et n
ad fig, eo qd pūndet ab illa, non tam trahatur ad maā sine
fra: hoc eē, et attingere potē, quāvis fig, quo quāvis non atin-
git: inde tale decem, n attingit maā modo indēbito.

DISPUTATIO III. DE FORMA SUBSTANTI quæ est, 23 primum.

SECTIO I. an et quid sit forma substanti?

Postquam Aristoteles, qui 1° fra substanti agnovit, aliam que retinē
invenit, Plato, et Aristoteles, dicitur illius notitiam tradidisse, ut dicitur
et, fra existens, et trahitur 1° nō fra substanti est hōc constare cor-
pore et aīa que est fra. 2° advenit e ipse corumpitur substanti
lignū: id n corumpitur maā x. alibi dicitur: pō potē maā, datur
dōn ligno fra substanti que corumpatur. 3° Leo, et equi, specie di-
ferunt inter se: id n, case maā, que est eūdem specie, neque rāōe
fra accidenti, q substanti differunt: pō rāōe fra substanti. 4° in hōc

et Leone 1° expellitur operāōe specie diversay, adeo que provenientes
ab unoquoque, et ab alio provenire non possunt: pō q. in illis datur ali-
qua specialis radix talis operāōe: id n, et d maā 1° que ay sit in oi-
bus eūdem specie, nequit exire hāc operāōe, et n, illas, quā potē
est indēbit ad oī. pō talis radix est fra substanti.

Sed dicitur: licet
vini calicem, in Eucharistia recuperet suā frigiditatem, hāc operāō
n pōt ibi datur fra: pō: idem dicitur potē de aliis spōis. 2° ex
Alle, oī mutāō est de stāō in stāō: id ex ipso substanti n, et
stāō: pō ex mutāōe n ipso datur fra. Ad 1° nō tōq, in Eucharis-
tia eē, dicitur per miraculū suplet vīcē fra, qd in aliis spōis, non
evenit. Ad 2° dicitur magis de stāō in stāō, que talia sint

vel radicaliter, 1° f. dō, sly f. nō, et eadem rāōe in tra maā
nō tōq.

Jam vero fra, magis, et definitivē et: pars substanti detra-
hira subtr in aliqua specie spōis, et detraita eūdem spō, in eē
nōq. Hāc definitio pōtē qd habet dicitur a summūm dicitur exacte,
ideo pōtē tōq, quā acty, et subtr, et pōtē corolara debent
dicitur, per pōtē corolara se mutuo excludē, id eīa magis maā
nōt eē subtr detraibile: pō eīa magis fra, et eē acty detraibile.

Ex data definitio dicitur, qd fra n, et tota qūditas seu eīa spōis
et patet, nō x. similibus. In Athanasio: an dicitur caro, magis est
homo: pō homo, n, et sola aīa. Hic dicitur nota qd sicut maā
per se dicitur, absque aliquo superaddito recipitur, nō fra per se dicitur
intra maā, nō absque aliquo superaddito est acty infra dicitur.

Sed opponit: si maā eēt de qūditate spōis, hōc, in senectute eēt
numero dicitur a se ipso in iuventute. Ad sequela, q. qe mutuo
nem variatur maā, pro inde que dependitur maā iuventute, et
acquiritur alia de novo: pō ay variatur hāc nūō maā, et hāc
variatur hāc numero homo. 2° tota qūditas spōis accidenti
est fra accidenti: pō tota qūditas spōis substanti, est fra substanti.

3° si caro Pauli, demeretur a Paulo, maā Pauli, sicut Pauli:
pō in resurrectione Pauli, nō recuperet in sua propria carne d.
Hāc statuente hōc in die novissimo resurrectione eūdem qui vixit.

4° sola fra substanti est radix operāōe spōis: pō illa est tota qū-
ditas spōis: 5° dicitur arcq altera eē ligno, altera ex arborē, nō
distinguntur pōe: pō q. maā illay n dicitur. 6° per id dicitur ve-
per qd dicitur ab aliis: id spōis per soly fra difert ab aliis: pō.

Ad 1° nō sequela, ad pōtē dicitur ay: variatur maā, quo ad
pōtē eēt, quā vocant pūmūm, seu minimū nabile nōq;

quo ad ptes. integrales dō; māa pūmigena est illa quā a Laten-
tibz deditur sctū, et quā pūpōntur ad imptōs aīz, hęc aīm
māa, semper manet inchoata, cū que ea sola sit de aīa hoīe
sit, rāctetur quo ad ptes. integrales, hō manet ven. idem.

2° dō
sequelz, in qua nihil est abūdu, sit eē hō, pūce eēt dīctū, a se
ipso, eēt tām, idem moraliter, uti fluvīz dīctur idem, licet se
vera, sit dīctū a seipso pūnce; cū nō sūt eodem aqūe decurrentes.
Et aīm, salva maneat fides. 2^a rēuocātionē, nō pōt qd rēuocāt
hō, l. pūce, l. moraliter. Ad 2°, nō aīz, q. pōtūz accidēte dīz
dīctur per subty.

2° dato anti, nō cog. dīpatas est, q. in pōto acci-
dentī, sola frā est accidētis, in subtrādū aīm, dīz māa est sub-
tāntī. Ad 3°, nō sequelz, q. in rēuocātionē, rēuocātur dō, māa
propria māa, quō ad ptes. eētēz, qd nō quo ad ptes. integrales, quā
pūz decursu acquiruntur, et dependuntur aliquid, eī. dīfīcūt dēz
supleat talem defectū, uti suplebit in dīpneis et infāntībz, et
rēuocant ad ptes. statūz etatis plēnitūdīz xpi.

Ad 4° dīctū
aīz; sola frā est radīx actīva dō; pūra nō: qd nō sermo sit de
operātibz spūalībz aīz tāntī v. g. licet hō, nō rēcipiantur in māa,
ab ea tāntī dependent saltem quo ad modū, pro statu vīuū aīz
ad māa. Ad 5°, dīctū aīz, nō dīpūntur spūe pletā dō. in pte
ta, nō et cog. Ad 6°, potest nāū māa, quā est abste flā; hō crīm
nō. dīfīcūt per al ab aliis alībz, et tāntī dīctur per al. Cete-
ry eam dīctū: per id dīctur spūe dō; per id dīctur
pūce, nō, et dīctū mīz, dīctūe sūlīter cogz.

Sectio II. quae formae educantur ex potēa māa.

Nota 1° qd inter frā, alīz sūt accidētēz et albedō, alīz substāntēz
et aīa tāntī: inter accidētēz, alīz sūt māa, ceu corpōz et sōnū,
alīz spūalēz et intellectu: inter spūalēz alīz sūt māa et vīlīo.

Deo. lachin.

alīz supernālez et gīa sūctīfīcāz: inter substāntēz alīz sūt spū-
alēz et aīa tāntī, alīz corpōz seu māa, et frā equīna. Inter mā-

terīalēz alīz sūt Celestēz sūte Celoz, alīz sublūnāz, et hō sūt frā eīe-
mentoz, ignū, aqūz, tēz, et aīū, l. sūt mīxtōz, ceu corpōz illōz
quā elementa nō sūt frā equī. Nota 2° qd creatō est pōductō
frā ex nīlīo, hoc est ex nūllō pūpōto subto. Unde sem creatō
est pōductō actōe ita independētī a subto, et extra illud pōt existēre
et dīstīnctī nāūte.

Secūdo sem, est pōductō frā dependētī a pūpōto sub-
to: unde sem dūctō est pōductō actōe ita dependētī a subto, et
tūc illa, nequeat existēre aut dīstīnctī nāūte. Nōc cōter
dīctū, qd tūz creatō frā ex nīlīo sūt subty: dūctū aīm ex
nīlīo sūt, et ex alīquō subty: ex hoc tāntī, nō est intelligēdū
qd extrahatur a māa alīquod frā, ex quo frānt frā, aut qd frā
pūerent abcondīz in pōtā quāz quāz in rēuocāto, et subty pō-
deunt in lucem.

Frāz igitur dūctō ex pōtā māa, solū est qd ad pōductō
īquāz pūcedat saltem pūante nāū subty in quo rēcipiantur, et
sūstententur: Unde apert sem qd, sūte creatō sūte dūctō frā
ex nīlīo sūt: item, pūloquīz hoc: ex nīlīo nīlī frā, intelligi-
tū tamen alīquod per creatōz: ex nīlīo enim subty nīlī frā pōductōz,

Nota 3° qd aīa tāntī, nō dūctūz,
qd creatur a solo Deo, qd dīctū est in dīlīo vīnennī, et lātē-
nanennī, unde, nō dūbitatur de illa in pūenti, id de aliis frā,
tan sublūnātibz, quā Celestībz et elementātibz. Nota 4°, qd certū
et hō apud adōrātoz est, omnes frāz substāntēz māa, quā de facto
pōductūz dūctō ex pōtā māa, de facto eē pōductūz, et dīstīnctī
tūc dependētī a māa: unde tota dīstīnctīz dīstīnctīz ad frāz sub-
tāntēz māa, tan Celestēz quā sublūnāz quā pūerunt pōductōz
in tā mūndī dīctō, vīz sūt, nūerunt dūctōz, et creatōz.

Secūdo